

260
~~258~~
268
465

Sentencja wyroku

w Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Dnia 2 kwietnia 1948 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział VII Karny w składzie :

Przewodniczący : Sędzia S.O. E. Sawrycz

Ławnicy: Pyznarski Ludwik Kisielewski Roman

Protokółant : apl. Boryczko

przy udziale i prokuratora S.O. Radwańskiego

rozpoznawszy w dniu 31. marca i 2 kwietnia 1948 r, sprawę

1/ Adolfa Bernarda Jacoba Beckera, syna Adolfa i Anny Berheide
ur. 7.12.1908 r, w Elberfeld - Wuppertal, żonatego z zawodu zegarmistrza , zam. ostatnio w Elberfeld Wuppertal,

2/ Bruno Brandauera , syna Ludwika i Heleny Vogel , ur. 15.5
1909, w Wuma / Rumunia / żonatego , z zawodu ślusarza , zam.
ostatnio w Dreźnie,

3/ Johannes Ernsta Badstübnera , syna Franza Hermana i Miny
Gruschwitz , ur. 17.4 1895 r, w Planz / Saksonia / żonatego ,
z zawodu robotnika , zam. ostatnio w Schönfelda / Saksonia /

4/ Hermana Cięciała , syna Emilii Cięciała , ur. 14.12.1904
w Siedlicach , pow. Pszczyna / Śląsk / żonatego , z zawodu
pomocnika handlowego , ostatnio zam. w Katowicach ,

5/ Juliusza Donnera , syna Franza i Elisabeth Schmidt ur. 29/7
1907 r, w Ruschberg pow. Saarlautern , żonatego , z zawodu murarza,
zam. ostatnio w Neuweiler - Saar ,

6/ Gottfrieda Ludwiga Dzugana , syna Franza i Angeli Kaczka ,
ur. 3/9 1914 r, w Garahumora , / Rumunia / żonatego , z zawodu
urzędnika , zam. ostatnio w Radautz / Rumunia /.

- 466
- 7/ Michaela Fritschka , syna Michaela i Katarzyny Wagner , ur. 7/4 1915 r, w Pridvorje / Jugosławia / żonatego, z zawodu ślusarza , zam. ostatnio w Pridvorje ,
- 8/ Maxa Gläsera , syna Ottona i Emmy Müller , ur. 20/4 1893 r, we Wrocławiu żonatego z zawodu restauratora , zam. ostatnio we Wrocławiu ,
- 9/ Eugen Nikolausa Gratzera , syna Johanna i Marii Puster , ur. 6/12 1923 r, w Rajka / Węgry / stanu wolnego , z zawodu czeladnika tkackiego , zam. ostatnio w Rajka ,
- 10/ Hermana Heierlinga , syna Adama i Marii Raul ur. 22.7 1901 r, w Mannheim - Seckenheim , żonatego , z zawodu monteru maszynowego zam. ostatnio w Mannheim - Seckenheim ,
- 11/ Paula Herklotza , syna Brunona i Anny Fritsche , ur. 10/10 1903 r, w Dittensdorf / Saksonia / żonatego , z zawodu piekarza zam. ostatnio w Sekletlau / Erzgebirge /
- 12/ Karla Herberta Ottona Hesmera , syna Alberta i Anny Summer , ur. 3/9 1903 r, w Fassen - Werden , stanu wolnego , z zawodu stolarza , zam. ostatnio w Kettwig-Ruhr ,
- 13/ Paula Karla Jäckela syna Paula i Anny Hahn ur. 7/10 1904 r, w Streken / Śląsk / żonatego z zawodu rolnika, zam. ostatnio w Grünkenstein
- 14/ Józefa Harandta syna Franciszka i Filomeny Knap , ur. 13/5 1905 r, w Radaust / Rumunia / wdowca , z zawodu bednarza , zam. ostatnio w Radaust ,
- 15/ Wilhelma Karla Klose , syna Hermana i Anny Fibich , ur. 24.I.1909 w Świętochłowicach , żonatego , z zawodu ślusarza maszynowego , zam. ostatnio w Świętochłowicach ,
- 16/ Karla Johannsena, syna Karola i Engeliny Boysen ur. 4/9 1903 r, w Bordehom / Schleswig Holstein / stanu wolnego , z zawodu rolnika,

zam.ostаточно w Bordehom,

oskarżonych o to, że :

I. w okresie od września 1939 do maja 1945 r. na obszarze Rzeszy niemieckiej i na okupowanych ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej, nalożąc do sztafet ochronnych / Schutzstaffeln SS / powołanych przez niemiecką narodowo-socjalistyczną partię robotniczą / działającą w interesie państwa niemieckiego a mianowicie :

1/ Adolf Becker od 10.10 1939 r. - 2/ Bruno Brandauer od marca 1941 r.,
3/ Johannes Badstübner od 1.9 1942 r., 4/ Herman Cięciała od sierpnia 1940 r., 5/ Julius Donner od 22.4.1940 r., 6/ Gottfried Dzugan od 29.9 1941 r., 7/ Michael Fritschek od 2.10 1942 r., 8/ Max Gläsner od 8.11 1939 r., 9/ Eugen Gratzner od października 1941 r., 10/ Herman Heierling od września 1939 r., 11/ Paul Herklotz od lipca 1942 r., 12/ Karl Hansen od 7/7 1942 r., 13/ Paul Jäckel od listopada 1941 r., 14/ Josef Karamit od 29.9 1941 r., 15/ Wilhelm Klose od listopada 1939 r., 16/ Karl Johansen od listopada 1939 r. - oraz pełniąc obowiązki wartowników i inne funkcje wśród załogi obozów koncentracyjnych zorganizowanych przez władze państwa niemieckiego a mianowicie :

1/ Adolf Becker od 1.3. 1941 r. do 18.I 1945 r. w Oświęcimiu ,
2/ Bruno Brandauer od 20/9 1943 r. do 18.I 1945 r. w Oświęcimiu ,
3/ Johannes Badstübner od 1.9 1942 do lutego 1943 w Oświęcimiu ,
4/ Herman Cięciała od 30.12.1941 r. do sierpnia 1942 w Oświęcimiu ,
od sierpnia 1942 do października 1943 r. w Brzezince , od października 1943 do 15/I 1945 w Monowicach ,
5/ Julius Donner od 19/12 1941 do 1/6¹⁹⁴⁴/w Oświęcimiu ,
6/ Gottfried Dzugan od 16/10 1941 do 18/1 1945 r. w Oświęcimiu ,
7/ Michael Fritschek od października 1942 do stycznia 1945 r. w Oświęcimiu ,
8/ Max Gläsner od 1/7 1941 do 10/5 1942 w Oświęcimiu ,

- 9/ Eugen Grätzer od października 1941 r. do 18/I 1945 r. w Oświęcimiu,
- 10/ Herman Heierling od 17/5 1941 r. do grudnia 1944 r. w Oświęcimiu,
- 11/ Paul Herklotz od października 1942 r. do 15.I 1945 w Oświęcimiu,
- 12/ Karl Hesner od 20/7 1942 do października 1943 w Oświęcimiu,
- 13/ Paul Jäckel od 1/12 1941 do stycznia 1945 r. w Oświęcimiu,
- 14/ Josef Harandt od 29.9 1941 do 18/I 1945 r. w Oświęcimiu,
- 15/ Wilhelm Klose od 1/I 1942 do sierpnia 1943 r. w Oświęcimiu,
- 16/ Karl Johansen od 20/5 1940 do 15/8 1940 w Oświęcimiu,

brali udział w organizacji przestępczej, która drogą masowych mordów, głodowego wyniszczenia niewolniczej pracy, terroru i prześladowań ludności cywilnej krajów okupowanych i jeńców wojennych dążyła na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości,

nadto

- 7/ Michaela Fritschek generalia jak wyżej
- 11/ Paula Herklotza, generalia jak wyżej

o to, że :

II. idąc na rękę władzy państwa niemieckiego brali udział w dokonywaniu zabójstw osób spośród ludności cywilnej w ten sposób, że :

- 1/ Michael Fritschek w okresie od października 1942 r. do stycznia 1945 w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu, jako szofer z załogi tegoż obozu, dowoził samochodem więźniów przeznaczonych do zagazowania lub spalania w krematorium,
- 2/ Paul Herklotz w czasie i miejscu wskazanym w pkt. II/1 jako członek grupy /" dezynfektorów " w załodze obozu, przeprowadzał gazowanie więźniów obozu, przeznaczonych na zglądę oraz
- 4/ Hermana Cięciałę - generalia jak wyżej.

o to, że :

III. dnia 27.marca 1940 r. w Katowicach będąc obywatelem Państwa Polskiego zgłosił swoją przynależność do narodowości niemieckiej,

o r z e k ł :

uznać oskarżonych Adolfa Beckera 2/ Bruno Brandauera , 3/ Johannesa Badstübnera , 4/ Hermana Cięciałę, 5/ Juliusa Donnera , 6/ Gottfrieda Dzugana , 7/ Michaela Fritscheka , 8/ Maxa Gläsnera , 9/ Eugona Nikolausa Gratzera , 10/ Hermana Heierlinga , 11/ Paula Herklotza , 12/ Karla Hesnera , 13/ Paula Jäckela , 14/ Josefa Harandta , 15/ Wilhelma Klose , 16/ Karla Johansena winnymi, że będąc członkami SS , należeli do załogi obozów koncentracyjnych , a mianowicie :

1/ Adolf Becker od 1.III 1941 do 18.I 1945 r. w Oświęcimiu ,
2/ Bruno Brandauer od 20.IX 1943 r. do 18.I. 1945 r, w Oświęcimiu,
3/ Johannes Badstübner od 1.IX 1942 do lutego 1943 w Oświęcimiu ,
4/ Herman Cięciała od 30/12 1941 do sierpnia 1942 w Oświęcimiu ,
od sierpnia 1942 do października 1943 w Brzezince , od października 1943 do 15.I 1945 w Monowicach ,

5/ Julius Donner od 19/12 1941 do 1.6 1944 w Oświęcimiu ,

6/ Gottfried Dzugan od 16/10 1941 do 18.I 1945 w Oświęcimiu ,

7/ Michael Fritschek od października 1942 do stycznia 1945 r,
w Oświęcimiu ,

8/ Max Gläsner od 1/7 1941 r. do 10/5 1942 w Oświęcimiu ,

9/ Eugen Nikolaus Gratzner od października 1941 do 18/I 1945 r,
w Oświęcimiu ,

10/ Herman Heierling od 17/5 1941 do grudnia 1944 w Oświęcimiu ,

11/ Paul Herklotz od października 1942 do 15/I 1945 w Oświęcimiu,

12/ Karl Hesner od 20.7 1942 do października 1943 w Oświęcimiu ,

13/ Paul Jäckel od 1/12 1941 do stycznia 1945 w Oświęcimiu ,

14/ Josef Harandt od 29/9 1941 do 18/I 1945 w Oświęcimiu ,

15/ Wilhelm Klose od 1/I 1942 do sierpnia 1943 r. w Oświęcimiu ,

16/ Karl Johanssen od 20/5 1940 do 15/8 1940 w Oświęcimiu ,

które stanowiły grupę przestępczą powołaną przez władze państwa niemieckiego a mające na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości ,

Ponadto osk. Hermana Cięciałę winnym, że w czasie od roku 1940 do 1943 na obszarze przyłączonym do państwa niemieckiego, będąc obywatelem polskim zgłosił swoją przynależność do narodowości niemieckiej. Czynami powyższymi dopuścili się wszyscy oskarżeni przestępstw z art. 4 § 2 dekretu z dnia 31.VIII 1944 r Dz.U.R.P.Nr. 4 poz. 16 w brzmieniu obwieszczenia z dnia 11.XII 1946 r, Dz.U.R.P.Nr.69 poz. 377 ponadto osk. 4/ Herman Cięciała przestępstwa z art. 1 dekretu z dnia 28.czerwca 1946 r, Dz.U.R.P.Nr. 41 poz. 237 i skazać ich na zasadzie art. 4 § 1 cytowanego dekretu z dnia 31.VIII 1944 na karę więzienia a to :

- 1/ osk. Adolfa Beckera przez 5 / pięć / lat,
- 2/ osk. Bruno Brandauera przez 5 / pięć / lat,
- 3/ osk. Johannes Badstübnera przez 3 / trzy / lata,
- 4/ osk. Hermana Cięciałę przez 5 / pięć / lat,
- 5/ Juliusa Donnera przez 3 / trzy / lata,
- 6/ Gottfrieda Dzugana przez 4 / cztery / lata,
- 7/ Michaela Fritscheka przez 3 / trzy / lata,
- 8/ Maksa Gläsera przez 3 / trzy / lata,
- 9/ Eugena Nikolausa Gratzera przez 8 / osiem / lat,
- 10/ Hermana Heierlinga przez 3 / trzy / lata,
- 11/ Paula Herklotza przez /trzy / 3 lata,
- 12/ Karla Hesmera przez 3 / trzy / lata,
- 13/ Paula Jäckela przez 3 / trzy / lata,
- 14/ Josefa Harandta przez 5 / pięć / lat,
- 15/ Wilhelma Klose przez 6 / sześć / lat,
- 16/ Karla Johansena przez 3 / trzy / lata,

Ponadto osk. 4/ Hermana Cięciałę za przestępstwo z art. 1 cytowanego dekretu z dnia 28.6 1946 r, na zasadzie tegoż artykułu na karę więzienia przez 6 / sześć / lat. Wymierzyć oskarżonemu 4/ Hermanowi Cięciale za zbiegające się przestępstwa, na zasadzie art. 31 k.k. łączną karę

więzienia przez 7 lat. Orzec na zasadzie art.7 cytowanego dekretu z dnia 31.8 1944 ponadto odnośnie osk.4/ Hermana Cięciały na zasadzie art. 2 cytowanego dekretu z dnia 28.VI 1946 r, utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych, a to odnośnie oskarżonych Johanesa Badstübnera, Juliusza Donnera, Gottfrieda Dzugana, Michaela Fritscheka, Maxa Gläsera, Hermana Heierlinga, Karla Hesmera, Karla Jackela, Karla Johanesa i Paula Herklotza na przeciąg lat 4 / czterech /

Odnośnie oskarżonych Adolfa Beckera, Bruno Brandauera Josefa Harandta, Wilhelma Klose na przeciąg lat 6 / sześciu /.

Odnośnie osk. Hermana Cięciały i Eugen Nikolausa Gratzera na przeciąg lat 8 / ośmiu /.

Ponadto odnośnie wszystkich oskarżonych przypadków całego ich mienia.

„aliczyć wszystkim oskarżonym po myśli art. 58 k.k. ponadto odnośnie osk.Hermana Cięciały po myśli art. 19 cytowanego dekretu z dnia 28.6 1946 r, na poczet kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania, a to skazanym Adolfowi Beckerowi, Johannowi Badstübnerowi, Hermanowi Cięciale, Juliuszowi Donnerowi, Gottfriedowi Dzuganowi, Michaelowi Fritschekowi, Eugenowi Gratzerowi, Hermanowi Heierlingowi, Paulowi Herklotzowi, Josefowi Harandtowi, Karlowi Hesmerowi, Paulowi Jäckelowi i Wilhelmmowi Klose od dnia 1. marca 1947 r, do dnia 2. kwietnia 1948 r. Bruno Brandauerowi od dnia 28.lutego 1948 r. do dnia 2.kwietnia 1948 r, Maksowi Gläserowi i Karlowi Johansenowi od dnia 6.VI 1947 do dnia 2 kwietnia 1948 r,

Uniewinnić osk.Michaela Fritscheka i Paula Herklotza odnośnie dalszej części oskarżenia.

Zwolnić wszystkich oskarżonych po myśli art. 598 kpk. i art.83

472

-8-

ustawy o opłatach sądowych od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej i ponoszenia kosztów postępowania.

odnośnie Adolfa Beckera, 2/ Bruno
Brandanera, 3/ Johannes Ernsta Badstüb-
nera, 4/ Juliusa Donnera, 5/ Gottfrieda
Ludwika Dzugana, 6/ Maxa Gläsera,
7/ Eugena Nikolausa Gratzera, 8/ Hermana
Heierlinga, 9/ Karla Herberta Otto Hca-
mera, 10/ Paula Karla Jackela, 11/ Józefa
Harandta, 12/ Wilhelma Karla Klese,
13/ Karla Johannsena.

U Z A S A D N I E N I E .

Na podstawie wyjaśnień oskarżonego Hermana Cięciały, tudzież zeznań świadków Marty Cięciałowej i Weroniki Negrowej, ustalił Sąd, że osk. Herman Cięciała od samego początku, mimo, iż przed tym był obywatelem polskim, narodowości polskiej, podawał się za Niemca, przy czym już w roku 1940 w miesiącu marcu znajdując się bez pracy, zgłosił się do niemieckiej pomocniczej policji, a następnie do Allgemeine SS.

Oskarżony Herman Cięciała zadeklarował swoją przynależność do narodowości niemieckiej w okresie gdzieś od roku 1940 do 1943, przy czym został zresztą tak jak i jego żona, która również była Vd. zaliczony do II grupy.

W związku ze zgłoszeniem się do Allgemeine SS otrzymał następnie w dniu 30. grudnia 1941 r. powołanie do Waffen SS, przy czym przydzielono go do załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu.

W Oświęcimiu pełnił służbę do sierpnia 1942 r. początkowo jako pomocnik "Foureira" później zaś w kancelarii. W sierpniu 1942, przeniesiono go do Brzezinki, a w październiku 1943 do podobozu oświęcimskiego w Monowicach, gdzie przebywał aż do 15. stycznia 1945 r. W obu tych obozach pracował w biurze na zewnątrz obozu.

Mimo podpisania deklaracji na Vd. osk. Herman Cięciała prowadził nadal dom w duchu polskim i w tym samym duchu wychowywał swoje dzieci. Osk. Herma Cięciała przyznał fakt zgłoszenia się do Allgemeine SS, jak również przynależność do załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, Brzezince i Monowicach zaprzeczył jednak, by podpisał deklarację na Vd. wyjaśniając jedynie tylko, że już w czasie pobytu w obozie koncentracyj-

475-274
273

padki wogóle ona zaobserwowała w czasie krótkich według regulaminu odpowiedniego przeprowadzonych wizyt u oskarżonego.

Na podstawie wyjaśnienia osk. Michaela Fritscheka , oraz zeznań św. Tadeusza Kleina , ustalił Sąd, że osk. Michael Fritschek został przymusowo powołany do Waffen SS w październiku 1942 i przydzielony do załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu , gdzie przebywał do stycznia 1945 r. . Pełnił on w Oświęcimiu funkcje szofera. W obozie jako szofer był w stosunku do więźniów pozytywnie nastawiony, wspomagał więźniów jedzeniem , przy czym raz nawet przywiózł więźniom ponad 100 boc^henków chleba, przy czym zeznaczyć należy, jak się wyraził św. Tedeusz Klein , był on jedynym SS- manem o którym tenże świadek może powiedzieć dobrze.

Na podstawie wyjaśnienia osk. Paula Herklotza , oraz uwierzytelnione notarialnie oświadczenia Emila Michela z daty Sarreguemines dnia 8. maja 1946 r, ustalił Sąd, że osk. Paul Herklotz powołany został przymusowo do Waffen SS w dniu 20. sierpnia 1942 r. Do Oświęcimia skierowano go w październiku 1942 i tam pełnił służbę aż do stycznia 1945 . Pełnił on służbę wartowniczą na zewnątrz obozu , przy czym pełnił on również służbę jako strażnik przy konwojowaniu więźniów do pracy , ponadto przy zwalczaniu malarii i dezynfekowaniu studni. Ustosunkowanie się osk. Herklotza odnośnie więźniów w obozie było pozytywne , starał on się im w miarę swych możliwości pomagać , dostarczając im środków żywnościowych , listów tak, że nawet z tego tytułu miał on nieprzyjemności ze strony swych władz przełożonych . Zaznaczyć należy , że o ile oskarżony Paul Herklotz czynił jakieś usługi więźniom , to czynił to zupełnie bezinteresownie.

Stwierdzonym zostało , że oskarżeni Herman Cięciała , Michael Fritschek i Paul Herklotz dopuścili się czynów wyżej opisanych a w czynach tych mieszczą się znamiona przestępstw z art. 4 § 2

476
lit. a/ cytowanego wyżej dekretu z dnia 31.8 1944 r, ponadto
odnośnie osk. Hermana Cięciały z art. 1 cyt. wyżej dekr.
z dnia 28.6 1946 r. uznał ich Sąd winnymi.

Przyjmując, że nie tylko Allgemeine SS, lecz również
SS Waffen ponadto załoga obozu koncentracyjnego są organizacjami
względnie grupami przestępczymi.

Organizacja SS Waffen jest organizacją przestępczą, stanowi
bowiem ona jedynie tylko komórkę ogólnej organizacji Allgemeine
SS i ma te same cele jakie ma A.SS. a powstała ona w ramach
SS przez połączenie oddziału tzw. " trupich czaszek " i oddzia-
łów do specjalnych poruczeń.

Odnośnie załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu
jako grupy przestępczej, to wprowadzie dekretu sierpniowy w art.
4 nie zalicza organizacji obozu koncentracyjnego do organiza-
cji które uważa za zbrodnicze, z drugiej jednak strony, nie
wyklucza zaliczania jej do grupy przestępczej, wyliczenie bo-
wiem organizacji, względnie grup przestępczych nie jest wyczer-
pujące i w tym kierunku Sąd może zupełnie swobodnie dokony-
wać ustaleń.

Również i wyrok norymberski nie zalicza organizacji obozów
koncentracyjnych w poczet organizacji zbrodniczych ale tylko dlatego
go, gdyż nie objął ich akt oskarżenia. Wyrok norymberski ujął
sprawy w ten sposób, że włączył obozy koncentracyjne z organi-
zacją SS, uznaną za przestępczą jako całość.

Nie ulega zdaniem Sądu, żadnej wątpliwości, że orga-
nizacja niemieckich obozów koncentracyjnych, jest grupą prze-
stępczą w rozumieniu, tak wyroku norymberskiego, jak i art.4
dekretu sierpniowego, albowiem celem tych obozów było bezprawne
pozbawienie wolności zdrowia, mienia i życia poszczególnych
jednostek i grup ludzkości, bez względu na jej przynależność
rasową, narodowość, lub przekonania polityczne.

Organizacja niemieckich obozów koncentracyjnych

była zatem organizacja mającą na celu popełnianie zbrodni , mającej na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości.

Takim właśnie obozem koncentracyjnym służącym do celów wyżej wymienionych był obóz w Oświęcimiu wraz z jego podobozami w Brzezince , Monowicach i td.

Przy wymiarze kary wziął Sąd pod uwagę odnośnie oskarżonego ~~xxen~~ Hermana Cięciały jego częściowe przyznanie się do winy , dotychczasowy nienaganny tryb życia , stan z którego pochodzi, jego wiek i stan rodzinny , okres jego pobytu w Oświęcimiu , w szczególności długość jego pobytu , rodzaj pełnionych funkcji jego zgłoszenie się do Allgemeine SS , a o ile chodzi o zgłoszenie swojej przynależności do narodowości niemieckiej , że od samego początku podawał się za Niemca , bez jakiegokolwiek w tym kierunku przymusu , działając pod wpływem chwilowego braku pracy , ponadto jego wykrętne wyjaśnienie odnośnie podpisania deklaracji na Vd. wreszcie , że mimo podpisania deklaracji na Vd. prowadził dom w duchu polskim, w duchu wychowywał swe dzieci.

Przy wymiarze kary odnośnie oskarżonych Michaela Fritscheka i Paula Herklotza wziął Sąd pod uwagę fakt przyznania się oskarżonych do winy , że o ile chodzi o przydzielenie ich do Waffen SS i załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu nastąpiło to wskutek rozkazu , długość ich pobytu w obozie , charakter spełnianych funkcji , a przede wszystkim ich pozytywne nastawienie w stosunku do więźniów.

Natomiast uniewinnił Sąd oskarżonego Michaela Fritscheka od dalszej części oskarżenia , świadek bowiem Tadeusz Klein nie może stwierdzić swymi zeznaniami , by oskarżony Michael Fritschek woził więźniów do komór gazowych , względnie do krematorium , w tym kierunku bowiem bezpośrednich wiadomości nie posiada , jedynie tylko przypuszcza , że tak jak i inni szoferzy również i oskarżony musiał to samo czynić. Tego rodzaju przypusz.

czenie nawet opierające się na tym , że inni szoferzy wozili ludzi do krematorium i komór gazowych , nie może w żadnym wypadku stanowić podstawy do uznania winy oskarżonego za udowodnioną , oskarżony bowiem mógł być właśnie jednym z tych wyjątków między szoferami , którzy nie wozili więźniów ani do krematorium ani do komór gazowych. Świadek Klein Tadeusz zeznał , że były takie wypadki , iż rzeczywiście oskarżony Michael Fritschek wioził więźniów na swym aucie , dokąd stwierdzić nie może. Mógł przecież oskarżony wieźć więźniów również do pracy , tym bardziej że jak wynika z wyjaśnienia oskarżonego woził on równie rozmaite materiały budowlane a przy tym właśnie pracowali więźniowie.

Zniewinnił Sąd również osk. Paula Herklotza odnośnie zarzutu brania udziału w gazowaniu więźniów, wyniki bowiem postępowania dowodowego i w tym kierunku nie dały podstawy do uznania winy oskarżonego Paula Herklotza za udowodnioną.

I w tym wypadku , tak samo jak w stosunku do osk. Fritscheka św. Tadeusz Klein , tak w stosunku do osk. Paula Herklotza świadek Ludwik Bas nie ma bezpośrednich wiadomości odnośnie tego , by oskarżony Paul Herklotz brał udział w gazowaniu więźniów , przypuszcza jedynie tylko , że osk. Herklotz należąc do grupy dezynfektorów brał udział w gazowaniu ludzi , przy gazowaniu bowiem więźniów byli zatrudnieni dyzenfektorzy.

W związku z oskarżeniem w tym kierunku wyjaśnił osk. Paul Herklotz , że zasadniczo dezynfektorem nie był , jedynie tylko jako strażnik pomagał przy zwalczaniu malarii i dezynfekowaniu studni , że w Oświęcimiu nie pełnił stałej funkcji dezynfektora i z komorami gazowymi nigdy nie miał do czynienia.

Możliwym jest , że tak jak to wyjaśnił osk. Herklotz nie był on zasadniczo żadnym dezynfektorem , jedynie tylko pełnił przejściowe pewne funkcje , o których zresztą , jak to już poprzednio zaznaczono , sam wspominał i na tej podstawie tylko św. Ludwik Bas zaliczył go do grona właściwych dezynfektorów.

Biorąc pod uwagę okoliczności wyżej ustalone uniewinnił Sąd
osk. Paula Herklotza odnośnie dalszej części oskarżenia.

Odnośnie dalszych oskarżonych, zaniechano wygotowania
uzasadnienia wyroku, ze względu na to, że wyrok w tym kierunku
stał się już prawomocny.

[Signature]

[Signature]

[Signature]

U do podpisani przy tamtych

1) Pół roku obywateli

2) droncy H. lecały H. Janin

Tomasz Kubiś

13 7 20

aby 7/6 1948